

Interviu

Sveiki, mieli Voveriškiai.

Mes esame svečiuose pas Evaldo ir Irinos Usorių šeimyną, taigi esame svečiuose pas Voverių seniūnaitį !!!!!

1. Papasakokite apie savo šeimą ir kiek laiko gyvenate Voveriuose?

- Evaldo ir Irinos šeima gyvena Voveriuose Žiedo g. 7;
- Evaldas yra kilęs iš Ukmergės, bet turi šaknų ir nuo Marijampolės pusės, taigi turi suvalkietiško kraujo,.....☺☺☺☺ - “bet tik tiek” – čia savo komentarą įterpė Evaldas, paaiškindamas, kad nieko bendro neturi su suvalkietiskomis legendomis svetingumo atžvilgiu...☺☺☺☺;
- Irina gimusi ir užaugusi Mažeikiuose. Evaldas čia pareiškė savo nuomonę, kuri visus pokalbio metu prajuokino. Taigi, pirmą kartą sutikęs Iriną, galvojo, kad ne su lietuvaite susipažino (dėl siaurų Irinos akių). Evaldas nežinojo tokio fakto, kad būtent žemaičiams yra būdingas prigimties bruožas, o ypač moterims – siauros akys...☺☺;
- Evaldas su Irina augina du gražius vaikus: sūnų Liudą, kuris yra moksleivis ir lanko Račkausko gimnaziją, bei dukrytę Aistę, kuri tai pat yra moksleivė ir mokosi Kazimiero Jagmino vidurinėje mokykloje. Dukrytei Aistei labai patinka šokiai, ji lanko choreografijos mokyklą, jai dar patinka dainavimas, o sūnus Liudas groja gitara – dalyvauja renginiuose Mažeikiuose „Gatvės muzikos diena“ bei akustiniuose renginiuose;

- Taip pat jų šeimoje yra keletas mylimų augintinių, kuriuos be galo visi myli. Tai – dvi katės: siamukė Kasė ir rainiukė Šmikė/Matrioškina, kuri dar ir urzgia kaip šuniukas..☺☺☺☺ bei

šuo - šurkščiaplaukis foksterjeras Elas/Bandis;

- Evaldas dirba įmonėje „ORLEN Lietuva“, o Irina dirba vaikų darželyje „Eglutė“;
- Voveriuose Usorių šeimyna gyvena nuo 2003 metų;
- Usorių šeimyna yra labai draugiška. Šeimos šventes švenčia kartu. Dažnai užsikūrę pirtelę arba kubilą ir taip pramogaudami, bei ilsėdamiesi dar pažaidžia loginius žaidimus kubile besiturkšdami, o Irina su Evaldu mėgsta kubile pabūti net ir iki tol, kol galima paskaičiuoti danguje žvaigžduotes ir mes labai džiaugiamės už juos, kad šie dar labai jauni žmonės taip
- Romantiškai leidžia laiką, bei taip pailsi su visa šeimyna po darbo savaitės.

2. Kokia mėgstamiausia Jūsų šeimos frazė?

- Šioje vietoje pašnekovai apsipylė juokais iki ašarų, nes Irina sako niekada nekreipė dėmesio į Evaldo kai kurią pasakomą frazę, kol jos neišgirdo per radijo interviu. Būtent ten, Evaldas ją dažnai ir kartojo – „kas be ko...“. Čia Evaldas isiterpė ir pasakė žmonos Irinos frazę, tai – „nu žinai nu...“. Abu pašnekovai taip šiltai apibūdino kiekvieno frazes, kad net nepastebėjo kaip patys savo frazes pristatė vienas už kitą,....☺☺☺☺☺.

3. Jei būtų galimybė rinktis pasilikti čia ar gyventi kitur, ką rinktumėtės?

Čia pašnekovai kaip chorų karuose kartu rėžė kalbą – „niekur kitur, tik čia, Voveriuose, nu nebent karas“, - Evaldas ištarė ir susimąstė, bet Irina suskubo užbėgti įvykiams už akių ir tarė, - „karo nereikia....“☺☺☺. Nieko mums kitko nereikia, mes kubilą užsikuriame, taures vyno prisipilame, romantiškai laiką

praleidžiame ir niekur kitur vykti ir gyventi nenorime;

- Čia pašnekovai prisiminė istoriją, kaip jie ieškojo savo kampelio. Irina ir sako - „vieną dieną radau skelbimą, kad parduodamas sklypas su 60 arų žeme bei ūkiniu pastatėliu“. Pasakoja pirmą Evaldo reakcija Irina, - „kam man tiek žemės reikia....“☺☺☺. Tada jų šeimoje buvo laikotarpis nemigo naktų, bet ilgai negalvojo ir po savaitės sklypas buvo jau jų. Taigi, su Voveriais Usorių šeimyna susipažino 2001 metais. Evaldas kaip ir buvo linkęs tų statybos

jvykių nesureikšminti, bet Irina kaip tikra moteris - „Evaldai, o kur romantiką padėjai, taigi, kiek praleidome smagių naktų mūsų viešbutėlyje planuodami savo būsimo namo gerbūvį“, į ką Evaldas kukliai atsakė - „nu taip, nu taip, kas be ko...☺☺☺☺“. Jų kuriamuose namuose net švietsuvai atrasdavo savo vietą

tik po tikrų demokratiškų balsavimų...☺☺☺☺;

- Čia Irina prisiminė dar viena pikantišką jų šeimos istoriją. Pirmas kaimynas, su kuriuo jiedu su Evaldu susipažino, buvo Gaudiešius Alfonsas, kurį šiltai vadina Alfa. Būtent kaimynas Alfa, pamatęs gandrą po jų ūkinio pastatėlio langais, išpranašavo - „aš manau, kad tos praleistos naktys jūsų viešbutyje, greitai duos vaisių“. Taip ir nutiko, neilgai trukus, pasaulį išvydo dukrytė Aistė. Taigi, mieli Voveriškiai, jai kam šeimose yra santykiai atšalę, tai žinokite, kad pas Iriną su Evaldu veikia 10 žvaigždučių superinis viešbutis, kurio paslaugomis pasinaudojus galima sulaukti net šeimos pagausėjimo. Ir čia labai rimtai. Viešbučio apartamentai išpuoselėti ūkinio pastatėlio pastate, kur labai romantiškai įrengtas kambarėlis su visomis priemonėmis praleisti romantišką naktį. Ten rasite ir ant smėlio verdamos kavos aparatėlį per pertraukėles kavą pagurkšnoti, atskirą išėjimą prie tvenkinio rytiniam bei vakariniam dušui priimti. Dvidešimt pirmo amžiaus civilizacijos prabangos daug nėra, kad nepamirštumėte daugiau dėmesio skirti vienas kitam...☺☺☺☺☺. Taigi lieka tik vienas neatsakytas klausimas, kada Usorių šeima šiuos apartamentus į nuomos apyvartą paleis...☺☺☺☺☺. Aš manau, pageidaujančių būtų ne vienas....☺☺.

3. Ar pažįstate savo artimiausius kaimynus, ar bendraujate?

- Į šį klausimą greitai ir trupučiai puolė atsakinėti abu pašnekovai. Su kaimynais bendraujame ir visus pažįstame. Evaldas pridėjo tokį riebę jau žemaitišką – „be abejo !!!!!“ Kai pradėjome gyventi, ne iš karto radome bendrą kalbą su kaimynų bitėmis, bet paskui susidraugavome, kai jų medaus

paragavome...☺☺☺.

4. Ar domitės Voverių bendruomenės gyvenimu, ar įsijungiate į jos veiklą?

Abu pašnekovai atsakė, kad domisi bendruomenės gyvenimu. O Irina dar pridėjo, kad ypatingai stipriai pradėjo domėtis bendruomenės gyvenimu po seniūnačio rinkimų. Tai yra tada, kai jos vyras patapo vienu iš valdžios atstovu Voverių bendruomenėje. Čia galima būti truputį leisti nuklysti nuo interviu į šoną ir prisiminti gražias akimirkas, kaip bendruomenės pirmininkė Irena Daubarienė įteikė oficialų Evaldui Usoriui dokumentą, kad jis yra išrinktas ir

juridiškai patvirtintas Voverių bendruomenės seniūnaičiu.

5. Ar pažįstate bendruomenės vadovus?

- Čia puolė į šį klausimą atsakinėti Irina- „o taip, aš labai gerai pažįstu abu valdžios „organus“. Su vienu iš jų, berods seniūnaičiu, net vienoj lovoje miegu☺☺☺☺☺“.

6. Ką palinkėtumėte ir ką pasiūlytumėte bendruomenės vadovams?

- Irina sako, - „Voverių žmonės tikrai myli savo bendruomenę ir nori, kad bendruomenė gyventų ne tik ant valdžios popierinių planų, bet ir realiai įgyvendinant įvairius projektus dėl Voveriškių, kad jiems čia būtų gyventi patogų, įdomu ir smagu. Taip pat bendruomenės vadovams palinkėčiau maišą kantrybės ir kad ji neišsisemtų;
- Evaldas čia tik tiek ir tepridėjo.....pritariais galvos linktelėjimais....☺☺☺☺.

7. Ar ateityje planuojate įsijungti į bendruomenės veiklą, kuo ir kaip galėtumėte prisidėti?

- Abu pašnekovai sutiko, kad be prisidėjimo organizuojant Voverių šventes, jiedu dar galėtų prisidėti savo žiniomis meną prijaučiantiems žmonėms vystant įvairius projektus. Pavyzdžiui, savo namų sienas galima papuošti įvairiais pačių nutapytais ir įrėmintais paveikslais. Čia galima būtų nukrypti truputį į šoną ir supažindinti Voveriškius, kad Evaldas su Irina yra labai meniški ir bendrų pastangų dėka jų namų sienas puošia labai gražūs paveikslai. Apie kiekvieno paveikslo autorines teises pokalbio metu kilo truputį autorystės debatų...☺☺☺, bet su mano, tai yra korespondento pagalba, išsiaiškinome ant kokio namuose kūrinio, kieno turi būti uždėtas parašas dėl indentifikacijos...☺☺☺☺☺☺.

- Pasirodo, kad jie moka ir baldus pasigaminti. Štai kokie mandrūs iš padangų pagaminti pufai:

8. Ar žinote, kiek Voveriuose gyventojų?

- Čia seniūnaitis atsakė labai diplomatiškai, kad gyventojų yra virš dviejų šimtų, bet šis skaičius yra tikslinamas ir artimiausiu rinkimų metu, kai bus nešiojami balsavimo biuleteniai, mes žinosme tikslesnį Voverių bendruomenėje gyvenančių žmonių skaičių.

9. Ar Jums aktualu turėti galimybę stebėti Voverių bendruomenės gyvenimą internete?

- Į šį klausimą Evaldai su Irina nebuvo sunku atsakinėti, nes vienas iš iniciatorių, o ir puslapio kurėjų būtent, pats Evaldas ir yra. Vien tik dėl tos minties, kad Voveriškiams būtų palengvintas bendravimas ir susipažinimas tarpusavyje, Evaldą pastūmėjo į tokio puslapio atsiradimą ir sukūrimą. Čia Evaldas pridėjo- „būtų keista pasakyti, kad ne...“.

10. Ar sutiktumėte prisidėti prie Voverių bendruomenės plėtros skirdami 2% nuo gyventojų pajamų mokesčių?

- Į šį klausimą abu pašnekovai atsakė savo mėgstamomis frazėmis: Evaldas- „kas be ko...“, o Irina – „nu žinai nu.....☺☺☺“. Evaldas net pridėjo - „patvirtinau net penkiems metams į priekį“.

11. Kas Jus rytais pažadina įvairiais metų laikais?

- Irina kaip tikra romantikė, kaip jau supratote, iškart pasakė - „vyro išvirta rytinė kava“. Čia Evaldas įsiterpė ir pridėjo - „būna ir į lovą..☺☺☺“;
- Abu pašnekovai kartu sutiko, kad juos vasaros rytais pažadina girdintis pro atvirus langus žiogų grojimas;

12. Kokių renginių Voverių bendruomenėje norėtumėte?

- Abu sutiko, kad bendruomenei reikia bendrų žiemos renginių, nes daug kas turi savo sklypuose tvenkinių, o prie jų galima sugalvoti įvairiausių gražių žiemos laisvalaikio ir sporto pramogų.

13. Koks Jūsų gyvenimo kredo?

- Evaldas – „Gyvenimas yra puikus, čia yra ką veikti“;
- Irina – „Nėra to, ko negali padaryti, reikia tik norėti“.

14. Kaip leidžiate savo laisvalaikį, kokia sporto šaka jums patinka?

Visa šeimyna mėgstame vandens procedūras, todėl laisvalaikį dažniausiai ir leidžiame prie vandens arba taip, kas su juo yra bendro. Tai - baseinai, pirtys, kubilai, upės, ežerai, jūra. Patinka važinėti ir dviračiais. Mėgstame visa šeimyna kur nors kartu išvykti, pailsėti.

15. Kokias įdomybes pažįstate Voverių apylinkėse, gal žinote kažką tokio, ko nežino Voverių gyventojai?

- Patys kažkokių įdomybių nežinome, bet labai džiaugiamės apie jas sužinoję iš jau paimtų interviu, tai yra ką papasakojo senieji Voveriškiei. Taip pat daug sužinojome apie Voverių įdomybes iš interneto;
- Čia būtų galima papasakoti, kokia įdomybė dar yra pačių Usorių šeimoje. Irina papasakojo, kad yra vedama sodo/namų (metraščio) knyga, kurioje yra surašomi visi jų šeimos faktai, susiję su sodyba. Būtent, kokiais metais kaimynas Justinas padovanojo jų tvenkiniui lydeką, kuri „sužvejojo“ jų prūde visus karosus.....☺☺☺, kaip kaimynas Alfa Gaudiešius padovanojo jų šeimynai supynes, kada ir kokio dydžio buvo išauginta didžiausia braškė, kokio dydžio kaip

citrinos išauginti svarainiai, kokį puikų derlių davė po šiaudais užklotais išaugintos bulvės. Čia tai eskliuzyvas, net į žemę nereikia kasti, tik pažeri bulves ant žemės, šiaudais aploji, o po trijų

mėnesių praskleidęs šiaudus, derlių susirenki („cepelinines bulves“..☺☺). O tai tau ir Voverių įdomybės. Šioje knygoje paminėta, kada pirmasis lynas tėčio Evaldo nuosavam tvenkinį pagautas, o mažoji dukrytė Aistė bėgdama per kiemą iš džiaugmo šaukė – „mama, mama, tėtis pagavo klyną, klyną,.....☺☺☺☺.

Tiesa, čia reikėtų pridėti, kad Evaldas truputį pasigamina labai skanaus naminio vyno ir trauktinukės/užpiltinės iš savo sode išaugintų uogų. O dar yra parsivežęs iš savo mamos tėviškės senovišką relikvą, tai – mėsai sūdyti geldą, kurią nori renovuoti, kad išsaugotų ateities kartoms:

Pabaigai reikėtų pridėti - „ir aš pas valdžios „organą“ su šeima buvau, midų, medų ragavau ir tų svarainių kaip citrinos ir braškių kaip arbūzų, bei lynų kaip šamų ragavau, Liko tik cepelinai neparagauti išbulvių, kurias seniūnaitis su šemyna po šiaudais augina,...bet pažadą gavau, kad šiais metais pakvies ir pavaišins.....:):):). Bandykite ir Jūs laimę, mieli Voveriškaiai, į svečius įsiprašyti.....☺☺☺☺.

Ačiū Evaldai ir Irinai Usoriams už jų malonius atsakymus ir gerą širdį. Sėkmės ir sveikatos Jūsų namams ir draugiškai šeimynai.

